

- b) kad ši išsaugoma tarptautinė valstybės narės teismų jurisdikcija reiškia, kad kitos valstybės narės teismai neturi jurisdikcijos priimti tolesnius prašymus dėl pagrindinės nemokumo bylos iškėlimo, kuriuos po to, kai skolininkas perkėlė pagrindinių interesų vietą į kitą valstybę narę, gauna šios kitos valstybės narės teismas?

(¹) OL L 141, 2015, p. 19.

2021 m. sausio 4 d. Judecătoria Miercurea Ciuc (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Pricoforest SRL / Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

(Byla C-13/21)

(2021/C 128/18)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Judecătoria Miercurea Ciuc

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Pricoforest SRL

Atsakovė: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 561/2006 (¹) 13 straipsnio 1 dalies b punkte vartojamą sąvoką „100 km spinduliu“ reikia aiškinti taip, kad žemėlapyje nubrėžta tiesi linija nuo ūkio subjekto buvimo vietos iki paskirties vietos turi būti trumpesnė nei 100 km, ar taip, kad transporto priemonės faktiškai nuvažiuotas atstumas turi būti trumpesnis nei 100 kilometrų?
2. Ar Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatas reikia aiškinti taip: kai vykdomi minėtoje nuostatoje numatyti vežimai ir per vieną mėnesį dalis jų neviršija 100 km spindulio aplink ūkio subjekto buvimo vietą, o kiti šį spindulį viršija, pagal nacionalinę nuostatą Reglamento Nr. 561/2006 13 straipsnio 1 dalies b punkte numatytomis aplinkybėmis taikant šio reglamento išimtį nuo šio reglamento taikymo atleidžiama visais nurodytais vežimo atvejais, tik tais atvejais, kai vykdant vežimą [nėra] viršijamas 100 km spindulys, ar nė vienu iš jų?

(¹) 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 (OL L 102, 2006, p. 1).

2021 m. sausio 12 d. Oberster Gerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Uniqa Versicherungen AG / VU

(Byla C-18/21)

(2021/C 128/19)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Uniqa Versicherungen AG

Kita kasacinio proceso šalis: VU

Prejudicinis klausimas

Ar 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1896/2006, nustatančio Europos mokėjimo įsakymo procedūrą ⁽¹⁾, 20 ir 26 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama sustabdyti šio reglamento 16 straipsnio 2 dalyje numatytą 30 dienų terminą prieštaravimo dėl Europos mokėjimo įsakymo pareiškimui pateikti, kaip tai numatyta Austrijos *Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz* (Federalinis įstatymas dėl COVID-19 lydimųjų priemonių teisingumo sistemoje) 1 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią visi procesiniai terminai civilinėse bylose, pradėti skaičiuoti po 2020 m. kovo 21 d. arba dar nepasibaigę iki šios datos, sustabdomi iki 2020 m. balandžio 30 d. ir vėl pradedami skaičiuoti nuo 2020 m. gegužės 1 d.?

⁽¹⁾ OL L 399, 2006, p. 1.

2021 m. sausio 13 d. *Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem* (Nyderlandai) prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje I, S / *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

(Byla C-19/21)

(2021/C 128/20)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjai: I, S

Atsakovas: *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Dublino reglamento ⁽¹⁾ 27 straipsnis, pririnkus siejamas su Chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinamas taip, kad prašoma valstybė narė prašytojui, kuris yra prašančiojoje valstybėje narėje ir nori būti perduotas pagal Dublino reglamento 8 straipsnį (arba 9, arba 10 straipsnį), arba jo šeimos nariui, kaip jis suprantamas pagal Dublino reglamento 8, 9 arba 10 straipsnį, privalo suteikti galimybę teisme pasinaudoti veiksminga teisine gynyba dėl prašymo perimti savo žinion netenkinimo?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai ir Dublino reglamento 27 straipsnis nebūtų veiksmingos teisinės gynybos pagrindas, ar Chartijos 47 straipsnis, siejamas su pagrindine teise į šeimos vientisumą ir vaiko interesų apsauga (kaip įtvirtinta Dublino reglamento 8–10 straipsniuose ir 19 konstatuojamojoje dalyje), turi būti aiškinamas taip, kad prašoma valstybė narė prašytojui, kuris yra prašančiojoje valstybėje narėje ir nori būti perduotas pagal Dublino reglamento 8–10 straipsnius, arba jo šeimos nariui, kaip jis suprantamas pagal Dublino reglamento 8–10 straipsnius, privalo suteikti galimybę teisme pasinaudoti veiksminga teisine gynyba dėl prašymo perimti savo žinion netenkinimo?
3. Jei į 1 arba 2 klausimą (antrą dalį) būtų atsakyta teigiamai, kaip ir kuri valstybė narė turi pranešti prašytojui arba jo šeimos nariui apie prašomos valstybės narės sprendimą netenkinti prašymo ir teisę dėl to pasinaudoti teisine gynyba?

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013, p. 31).